

Projekt

z dnia 18 maja 2026 r.

Druk nr 198
Rady Miejskiej w Stanisławowie

**UCHWAŁA NR XXVI/.../2026
RADY MIEJSKIEJ W STANISŁAWOWIE**

z dnia 25 maja 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 223 § 1, art. 227 i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) Rada Miejska w Stanisławowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 30 kwietnia 2026 r. na Kierownika JST w przedmiocie braku kontroli nad wydatkowaniem środków publicznych przez jednostki organizacyjne oraz nad przestrzeganiem przez kierowników zasad związanych z cyberbezpieczeństwem i przepisów prawa dot. formy i utrzymania podmiotowych stron BIP i www uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Stanisławowie, w tym powiadomienie Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Zygmunt Ochman

Projekt zatwierdzony przez radcę prawnego
/-/Paweł Pleśniak

WNIOSKODAWCA:
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji

Załącznik do uchwały nr XXVI.....2026

Rady Miejskiej w Stanisławowie

z dnia 25 maja 2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 30 kwietnia 2026 r. do Rady Miejskiej wpłynęła skarga Spółki Szulc-Euphenics.com P.S.A. na brak kontroli nad wydatkowaniem środków publicznych przez jednostki organizacyjne oraz nad przestrzeganiem przez kierowników zasad związanych z cyberbezpieczeństwem i przepisów prawa dot. formy i utrzymania podmiotowych stron BIP i WWW.

Skarżący zarzuca, że kierownicy podległych jednostek zamawiając i opłacając usługi związane z funkcjonowaniem stron WWW i BIP – rażąco naruszają obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa – przez co pośrednio naruszają również obowiązujące zasady dotyczące cyberbezpieczeństwa.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 13 maja 2026 r. po przeanalizowaniu treści skargi stwierdziła co następuje.

Zarzut podnoszony w skardze jest bardzo ogólny i nie został poparty przez Skarżącego żadnymi faktami. Skarżący nie przedstawił dowodów potwierdzających występowanie konkretnych naruszeń prawa, zaniechań lub nieprawidłowości świadczących o braku należytego nadzoru ze strony organu. Podniesione w skardze twierdzenia nie zostały poparte materiałem dowodowym umożliwiającym przypisanie organowi naruszenia obowiązków.

Sama okoliczność przywoływania w skardze incydentów występujących w innych jednostkach samorządu terytorialnego, nawet medialnie nagłośnionych, nie może być utożsamiana z wykazaniem konkretnego zaniedbania po stronie tut. organu. Przykłady z innych gmin, miast albo urzędów mają charakter ogólny. Mogą one uzasadniać potrzebę ciągłego doskonalenia standardów cyberbezpieczeństwa w administracji publicznej, lecz nie dowodzą jednocześnie, że w Gminie Stanisławów doszło do naruszenia obowiązków nadzorczych albo, że wykorzystywany system BIP jest niebezpieczny.

Należy również zaznaczyć, że odpowiedzialne zarządzanie cyberbezpieczeństwem nie polega wyłącznie na wyborze jednej kategorii dostawcy usług, lecz na stałej analizie ryzyka, utrzymywaniu aktualności systemów, egzekwowaniu właściwych mechanizmów autoryzacji, prowadzeniu monitoringu, kontroli dostępu, wykonywaniu kopii bezpieczeństwa, nadzorze nad publikacją treści i reagowaniu na nieprawidłowości.

Nie przedstawiono dowodów potwierdzających, że użytkowane przez jednostki organizacyjne rozwiązanie nie spełnia obowiązujących wymogów prawnych, czy wymagań cyberbezpieczeństwa. Nie wykazano również, aby rozwiązania rządowe były w sposób oczywisty i bezwzględny bardziej bezpieczne od rozwiązań komercyjnych ani aby sam wybór systemu komercyjnego stanowił przejaw niegospodarności. Z technicznego punktu widzenia należy przyjąć, że poziom bezpieczeństwa systemu zależy od całokształtu przyjętej architektury, utrzymania i nadzoru, a nie od samego faktu jego komercyjnego albo publicznego pochodzenia.

Należy zauważyć, że sam fakt korzystania przez jednostki organizacyjne komercyjnego systemu BIP lub komercyjnej strony WWW nie stanowi naruszenia prawa. Żaden przepis ustawy o dostępie do informacji publicznej, ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa ani rozporządzenia w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności nie nakłada na gminę czy też jednostki podległe obowiązkowi korzystania wyłącznie z rozwiązań oferowanych w ramach systemów rządowych. Obowiązek organu i kierowników jednostek dotyczy zapewnienia zgodności z wymaganiami prawa, bezpieczeństwa przetwarzania informacji, dostępności cyfrowej oraz ciągłości działania usług publicznych. Sposób realizacji tych obowiązków może następować zarówno przy użyciu rozwiązań publicznych, jak i komercyjnych, pod warunkiem, że spełniają one wymagania techniczne, organizacyjne i prawne. Sama okoliczność, że na rynku istnieją bezpłatne rozwiązania oferowane przez administrację rządową, nie przesądza automatycznie o bezprawności, niegospodarności ani nieracjonalności wyboru innego systemu.

Odnosząc się do zarzutu, jakoby komercyjny BIP był z definicji mniej bezpieczny niż rozwiązania rządowe, należy wskazać, że takie twierdzenie ma charakter generalny, uproszczony i nie znajduje technicznego uzasadnienia. Bezpieczeństwo konkretnego systemu teleinformatycznego nie wynika z samego faktu, czy jest on bezpłatny, komercyjny, rządowy albo prywatny, lecz z jego architektury, sposobu utrzymania,

częstotliwości aktualizacji, modelu autoryzacji, monitoringu, reagowania na incydenty, zarządzania podatnościami oraz jakości konfiguracji. W praktyce nie ma podstaw do kategorycznego stwierdzenia, że system rządowy i system komercyjny są zawsze tak samo bezpieczne albo, że jeden z nich jest z definicji bezpieczniejszy.

Odpowiadając na zarzut o braku kontroli nad wydatkowaniem środków publicznych, należy zauważyć, że jest ona realizowana między innymi poprzez procedury planowania finansowego, zatwierdzania wydatków, analizę sprawozdań budżetowych, czynności kontrolne prowadzone przez właściwe komórki organizacyjne oraz obowiązki kierowników jednostek wynikające z przepisów ustawy o finansach publicznych. Nie stwierdzono, aby doszło do naruszeń świadczących o braku nadzoru nad gospodarką finansową podległych jednostek.

Po analizie treści skargi, obowiązujących przepisów prawa oraz stanu faktycznego należy stwierdzić, że zarzut dotyczący rzekomego braku należytej kontroli nad wydatkowaniem środków publicznych przez jednostki organizacyjne oraz nad przestrzeganiem przez kierowników zasad związanych z cyberbezpieczeństwem i przepisów prawa dot. formy i utrzymania podmiotowych stron BIP i www, nie został wykazany. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miejskiej w Stanisławowie uznanie skargi za bezzasadną.

Mając na uwadze stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz wnioski z analizy przedstawionych zarzutów, Rada Miejska w Stanisławowie nie znajduje podstaw do uznania skargi za zasadną i z tej przyczyny uznaje ją za bezzasadną.

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje dotychczasowe stanowisko, dokonując odpowiedniej adnotacji w aktach sprawy, bez obowiązku zawiadamiania skarżącego.